

Underbilag 1.

Importreguleringsforanstaltninger i Svejts med flere Lande.

Under Hensyn til, at Valutaforholdene, og specielt den tyske og den østrigske Valutas stærke Fald, medførte en stærkt formindsket Afsætning af den svejtsiske Industris Produktion og en forøget Import af udenlandske Varer i Konkurrence med tilsvarende svejtsiske Varer, udstedtes der den 18. Februar 1921 en svejtsisk Lov, ved hvilken Forbundsraadet, for at forebygge Arbejdsløshed og beskytte den indenlandske Industri, for saa vidt dens Eksistens maatte være truet, undtagelsesvis og foreløbig bemyndigedes til at begrænse Indførselen af bestemte af Forbundsraadet nærmere angivne Varer, eller at bestemme, at deres Indførsel skulde være afhængig af en Indførselstilladelse.

Med Støtte i denne Lov har det svejtsiske Forbundsraad siden da ved forskellige Beslutninger gennemført Reguleringen af en Række Varer, saaledes at der den 1. November 1923 af den svejtsiske Toldtarifs 1382 Positioner var 216, der helt, og 70, der delvis var undergivet Importregulering, medens denne, da den i 1922 var paa sit højeste, omfattede 247 Positioner fuldstændigt og 57 delvis.

Importreguleringen, der administreres af et særligt det svejtsiske Social-Økonomidepartement underlagt Kontor for Ind- og Udførsel, som beskæftiger ca. 80 Personer, sker dels efter „Kontingentsystemet“ og dels efter „Kompensationsystemet“.

Kompensationssystemet gaar ud paa at tillade Indførsel paa Vilkaar, at der som Kompensation for det Kvantum Varer, der agtes indført, godtgøres at være givet indenlandske Fabrikker Ordre paa et vist Kvantum Varer af samme Art. Princippet i *Kontingentsystemet* er det, at man ved en Undersøgelse af Importstatistikken fastslaaer Størrelsen af et Normalaars Import. Til denne Størrelse nedskriver man saa Importen, saaledes at man tildeler hver enkelt Importør et Importkvantum bestemt efter Forholdet mellem et Normalaars Import og hans Import i det sidste Aar før Reguleringens Indførelse.

Til Afgørelse af, hvilke Varer der skal undergives Importregulering, er der nedsat særlige Kommissioner, sammensat af Repræsentanter saavel for Producenter som for en gros Handelen og Detailhandelen. Disse Kommissioner har kun raadgivende Karakter, og Social-Økonomidepartementets Ind- og Udførselskontor træffer, uafhængigt af Kommissionerne, Afgørelse med Hensyn til Anmodninger om Indførselstilladelser, saaledes endog at Kommissionerne ikke faar nogen Meddelelse om de paagældende Andragenders Fremkomst. Herved opnaar Importørerne Sikkerhed for en fuldstændig upartisk Anvendelse af Importreguleringsbestemmelserne, idet det undgaas, at Kommissionsmedlemmerne — der hver for sig naturligvis særligt er indstillet paa at varetage den Gruppes Interesser, vedkommende repræsenterer — faar nogen Indflydelse paa de Afgørelser, der træffes.

For saa vidt angaar Kontingentsystemet undersøges, forinden Kontingenternes Fastsættelse, dels den paagældende indenlandske Erhvervsgrens Produktionsevne saavel kvantitativt som kvalitativt og dels det indenlandske Forbrug af den paagældende Vare i et normalt Aar og paa Indførselstidspunktet. Importørerne maa herefter gøre Rede for deres Import af den paagældende Artikel i 1913, i 1919 eller i 1920, og de Bevisligheder, der i saa Henseende skal fremlægges, maa kun vedrøre Varer, stammende fra det Land, som rammes af Importreguleringen. Der fastsættes herefter for Importørerne paa Basis af det Kontingental, der er bestemt af vedkommende Kommission,